

Jānis Turks

Publicēts: 06.05.2021.

2007. gada 15. martā Jānis Turks iecelts par Viestura Ordeņa virsnieku.

Jānis Turks (16.11.1964.) dzimis Jēkabpilī, bet skolas gaitas 1971. gadā uzsācis Ogres vidusskolā. Abi Jāņa vecāki, Līvija un Drošvaris, lielāko mūža daļu strādājuši Ogrē. Mamma sākumā „Valsts gāzē” par dispečeri, tad vadījusi Patērētāju biedrības savienības veikalu, pēdējos darba gadus strādājusī Dārzkopības un biškopības biedrības Ogres rajona tirdzniecības bāzē par vadītāju, tagad ir pensionāre. Tēvs Drošvaris (miris 1993. gadā) strādājis par operatīvā transporta autovadītāju dažādās iestādēs, vēlāk arī vadījis Patērētāju biedrības savienības veikalus. „Tētis no 1949. līdz par 1959. gadam atradās izsūtījumā dažādās vietās no Irkutskas Sibīrijā līdz pat Džeskazganai Kazahstānā. Viņš būtu vairāk pelnījis, lai par viņu uzraksta,” ir pārliecināts Jānis, kuram tēvs vienmēr bijis kā piemērs.

1989. gadā J. Turks absolvējis Rīgas Medicīnas Institutu, iegūstot vispārējās prakses ārsta specialitāti, pēc gada specializējies katastrofu un neatliekamās medicīnas specialitātē.

„Mana profesijas izvēle notika apmēram tā... Mūsu ģimenē ir par mani 10 gadus vecāks brālēns, kurš izvēlējās studēt veterināriju, un pieaugušie smējās – ja jau lielais dakterēs dzīvniekus, tad mazajam jāārstē cilvēki,” smeļoties saka Jānis un piebilst, ka nekad dzīvē nav ilgi apsvēris un pārdomājis piedāvātās iespējas, bet gan gājis un darījis. Arī savu darba vidi krasi mainījis, basketbola biedra aicināts: „1991. gadā, neilgi pēc barikādēm, abi braucām vilcienā pēc spēles un viņš man vaicāja, vai nevēlos nākt dienēt atjaunotajā Latvijas armijā. Es piekritu, lai gan visa ģimene bija ļoti pārsteigta.”

J. Turka pirmā darba vieta no 1986. līdz 1992. gadam - Rīgas Ātrās un Neatliekamās medicīniskās palīdzības stacija, tad Latvijas Robežsardzes brigādes medicīnas dienesta priekšnieka p.i., no 1994. gada – ārsts-eksperts LR Zemessardzes medicīnas centrā. No 1998. līdz 2004. gadam J. Turks ieņēmis LR Nacionālo Bruņoto Spēku Militārās medicīnas centra priekšnieka vietnieka – Mobilās medicīnas nodaļas komandiera amatu.

No 2004. gada sešus gadus strādāja Veselības ministrijas Katastrofu medicīnas centrā - Operatīvajā medicīniskajā dienestā par vadītāja vietnieku stratēģiskās plānošanas jautājumos, no 2007. gada par Ātrās reaģēšanas un starptautiskās palīdzības daļas vadītāju. Paralēli no 2006. gada aprīļa līdz 2009. gada novembrim ieņēmis Neatliekamās medicīnas centra neatliekamās palīdzības ārsta-virsārsta amatu P. Stradiņa Klīniskās Universitātes slimnīcā.

2000. gadā J. Turks piedalījās Starptautisko Atbalsta Štābu virsnieku kursos Norvēģijā (International Support Staff Officers Course) un Ārkārtas situāciju gatavības un vadības kursos Mičiganas štatā, ASV (Emergency planning and ICS/EOC Course), bet 2004. gadā apguvis ANO Civil – Militārās sadarbības kursu Zviedrijā (UN CMCoord Training Course).

Jānis 2006. gadā vadīja NATO valstu un valdību vadītāju sanāksmes Rīgā Medicīniskā nodrošinājuma sagatavošanas darba grupu un sanāksmes laikā uzturēja un īstenoja iepriekš paša izstrādāto Medicīniskā nodrošinājuma plānu.

Par sasniegumiem darbā J. Turks ir saņēmis vairākus apbalvojumus. 2000. gadā viņam piešķirta LR NBS komandiera Goda zīme, 2001. gadā – Otrās šķiras Robežsarga atzinības krusts un Aizsardzības ministrijas „Krušu nozīme”. 2002. gadā J. Turks saņēmis LR NBS komandiera Goda zīmi „Par nopelniem” un Zemessardzes 10 gadu izdienas zīmi.

J. Turks bija Latvijas Militārā Medicīniskā Kontingenta komandieris Starptautiskajās operācijās AFOR Albānijā 1999. gadā un ISAF Afganistānā 2003. gadā, par ko viņam piešķirta LR Nacionālā Bruņoto spēku piemiņas medaļa „Par piedalīšanos starptautiskajās operācijās”. Misiju laikā Jānis bija kopā ar mediķu komandu, kura ikdienā sniedza medicīnisko palīdzību ne tikai kontingenta karavīriem, bet arī vietējiem iedzīvotājiem.

2006. gadā J. Turkam piešķirts LR Jūras spēku komandiera apbalvojums „Par nopelniem”, savukārt 2007. gadā – LR Aizsardzības ministra piemiņas medaļa „NATO sammits 2006”.

2007. gada 15. martā Jānis iecelts par Viestura Ordeņa virsnieku.

Kopš 2007. gada J. Turks ir Klīnisko pētījumu organizācijas PAREXEL (ASV) klīnisko pētījumu monitors Latvijā. „Šis ir interesants darbs. Lai tirdzniecības aprītē palaistu zāles, tās ir jāpārbauda visdažādākajos viedos. Zāļu ražotāji paši savas zāles nevar pārbaudīt, tādēļ šim nolūkam ir izveidotas neitrālas zāļu klīnisko pētījumu organizācijas, kas ir starpnieks starp zāļu ražotājiem un pacientiem, aizstāvot pacientu intereses,” sava darba specifiku raksturo Jānis.

Ogrē Jānis dzīvo kopš 6 gadu vecuma, kad sāka apmeklēt skolu. „Ogrē sāku dzīvot tad, kad vecāki šeit uzcēla māju, līdz tam brīdim dzīvoju Jēkabpils pusē pie vecvecākiem. Ogrē ir skaista un man patīk, ka pilsēta ir praktiski mežā, bet žēl, ka pēdējos gados meži ap pilsētu ir praktiski iznīcināti - izcirsti. Labi, ka Rīga ir tik tuvu, jo es strādāju Rīgā. Man patīk, ka Ogrē ir daudz veikali un attīstīta infrastruktūra. Esmu ievērojis, ka ļoti kārtīgi un laicīgi tiek sakoptas ielas un ceļi - noslaucīti netīrumi, nokritušās lapas un ziemā notīrīts sniegš un nokaisītas ielas. Būtu jāpiemin arī bagātīgā kultūras dzīve – Ogrē ir plašas iespējas gan baudīt, gan arī pašam tajā piedalīties,” ir pārliecināts J. Turks, kurš vairāk kā 25 gadus dejojis tautas deju ansablī „Ogre”, vēlāk deju kopā „Aija”, tomēr šobrīd aktīvi vairs nedejo. Kopš 1986. gada, kad sāka darbu „ātrajā palīdzībā”, Jānis aktīvi spēlēja basketbolu Rīgā, mediķu komandā "Vecūkšņi".

Vēl viena aizraušānās – makšķerēšana. „Man patīk makšķerēt gan upēs, gan ezeros, pēdējā laikā iecienīta ir bušu zveja jūrā. Iemīļota vieta ir pie Akmeņraga bākas netālu no Pāvilstas. Butes jāmakšķerē naktī. Parasti ar draugu kompāniju iekārtojamos jūrā stundu pirms saulrieta un tad ir laiks pavērot, kā bāka strādā, kā vējš un straume mainās jūrā, kā saule noriet... neskatoties uz to, vai ir lietūs, vai liels vējš, tas ir laiks, ko izbaudīt un atpūsties.”

Jānis ir arī kaislīgs sēnotājs – reiz kopā ar sievu salasītas 870 baravikas! „Man patīk sēnes lasīt, pagatavot un arī ēst, bet zivis gan – tikai makšķerēt,” saka J. Turks, kurš arī ir liels ceļotājs – apceļoja gandrīz visa Eiropa, atlicis apskatīt vien Turciju un Bulgāriju.

„Viskaistākā ir Zalcburga, kas man galvenokārt asociējas ar Mocartu un „Mūzikas skaņām”. Man patīk eksotiskas vietas, tādas kā Afganistāna, Albānija, Austrālija, Taizeme, Laosa, Birma... Neapgūts reģions pagaidām ir Āfrikas kontinents, gribētu nokļūt Japānā, Latīņamerikā vai Ķīnā,” savos ceļošanas plānos dalās J. Turks.

J. Turks ir precējies, ir pieauguši bērni dēls Edgars un meita Inese, ģimenē aug arī diviņi Madara un Kristaps.

<https://www.ogresnovads.lv/lv/janis-turks>